

a Rádiógyűjtők Magyarországi Klubjának folyóirata, amely kéthavonta jelenik meg. Azon tagtársaink, akik fizetik a tagdíjat, ennek fejében ingyenesen kapják, akár itthon laknak, akár külföldön. Cserében küldjük a „laptársainknak”, a hasonló témával foglalkozó német, olasz és osztrák egyesületeknek.

Elnézve az elmúlt húsz év bekötött példányait, bármelyiket leemelve a polcra, belelapozva, jó érzés tölt el, nem hiába dolgoztunk. Szinte minden témában talál az olvasó részletes ismertetést. Az összes nagyobb és kisebb hazai rádiógyárunk készülékei ismertetésre kerültek.

Korábbi elnöküinktől, *Kóger Lászlótól* idézek: „Az egyesület célját annak idején úgy határoztuk meg egy mondatban: mindenkit, aki a régi rádiókkal foglalkozik, akiket a régi rádiók érdekelnek, akiket érdekelt a magyar rádiózás múltja, azokat információval ellátni, azok munkáját segíteni, hobbikat megismertetni, kiállításokat rendezni, a magyar rádiózás múltját ápolni... Nagyon ritka az, hogy egy egyesület saját részére egy lapot fenntart önerőből. Sokba is kerül ez nekünk, de a legjobb döntés volt ez annak idején. Sokan sokszor mondták, ha nem lenne a lap, az egyesület sem működne talán már.”

De nemcsak a rádiók vannak az érdeklődésünk előterében. Sokan gyűjtenek csöves tévé-készülékeket, magnetofonokat, régi telefonokat, lemezjátszókat, műszereket, erősítőket. Ezekről – igaz ritkábban –, de jelennek meg lapunkban ismertetések. Egyesületünknek sok idős tagja van, sokan már eltávoztak az élők közül, ezekről minden esetben megemlékezünk a lapban.

Azok, akik részt vesznek az újság szerkesztésében maguk is komoly gyűjteménnyel rendelkeznek, képezik magukat a korabeli tankönyvekből, folyóiratokból, reklámanyagokból. Folytatva a félbe-

gyott idézetet: „Én igen fontosnak tartom a korabeli cikkek és egyéb ismertető anyagok újraközlését. Először is vannak témák, melyeket mi most sem tudnánk jobban megírni, illetve nem is tudnánk olyan jól megírni, mint a korabeli szerző vagy író. A korabeli források nem állnak rendelkezésre a gyűjtők részére, sok forrás igen ritka anyag, melyeket itt a lapunkban ismerhet meg mindenki újraközölve... Sok egyedi információ lapunkban kerül nyilvánosságra, mert még az interneten sincs róla anyag”.

Szólnom kell egyéb kiadványokról is, ezek vagy tagjaink szerkesztésében, vagy írói munkásságuk nyomán magánkiadásban jelentek meg. Az egyik első, 2002-ben a Jászberényi Múzeum kiállításának anyagát mutatja be „Beszélő dobozok” címen. Az azóta elhunyt *Varga László* állította össze a tagok által beküldött fényképekből, *Szécsényi Lajos*, a debreceni Priemon Nyomda vezetőjének segítségével. Ugyancsak ő rendezett egy kiállítást Kispesten, amelynek anyagát a „Beszélő dobozok és képek – Kispeszt” címen gyűjtötte össze. 2008-ban egy kiadvánnyal ünnepeltük egyesületünk fennállásának 10 éves évfordulóját. Ebbe tagjaink küldték el gyűjteményük kedves készülékeinek képeit. A legnagyobb munka tagtársunk, *Balás B. Dénes* „A távirótól a rádióig” c. monográfiája volt, 2009-ben jelent meg az Ad Librum kiadásában. Ebben összefoglalja a rádiótechnika történetét az 1800-as évektől a II. világháborúig. *Kóger László* főleg saját gyűjteményéből állította össze a „Szép rádiók” címmel könyvét. Ennek a kiadványnak az előnye a különlegesen kidolgozott képanyag, amelybe magyar vevők kerültek, így nemcsak szakemberek, de laikusok is szívesen forgatják.

– Simoncsics –

